

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 230. Ad quid teneatur Cajus, qui ut impediret Titium ab officio, quo erat indignus, publicè diffamavit eum, cùm satis fuisset diffamare privatim.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

nuere *7lls.*, sed ratio nostra est, quia diffamatus habet jus ad famam suam recuperandam, ergo diffamans tenetur adhibere media necessaria ad illam reparandam, ergo si ordinaria non sufficiant, tenebitur etiam ad extraordinaria, malitiæ enim suæ imputare debet, quòd sibi imposuerit illud onus. *Dixi 1.*, per se loquendo, nam possunt esse causæ excusantes, v. g. si deberet ipse longè majorem infamiam subire: attamen non excusatur, si deberet subire tantùm æqualem, quia æquius est, ut nocens quàm ut innocens patiatur illud damnum, secundùm dicta n. 368. *Dixi 2.* Ad reparandam stabiliter, nam si Auditores primò crediderint retractanti, postea autem mutatâ mente redeant ad primam malam opinionem, tenebitur iterum hanc tollere, prout poterit, quia hoc damnum famæ adhuc respicit primum delictum veluti suî causam, uti rectè *Lugo n. 28.*

Obji. Per juramentum dedit majus motivum, ut credatur retractationi, quàm per locutionem suam dederit, ut crederetur detractiõni, ergo si audientes non credant juramento, non est detractiõni imputandum sed audientium malitiæ. *R.* Imputandum esse principaliter detractiõni præteritæ, partialiter tamen etiam malitiæ audientium, qui ideo etiam obligantur deponere malam opinionem: cum quo stat, quòd detractor pergat obligari ad hoc ipsum procurandum, cum opinionem illam injustè causarit.

Q. 230. Ad quid teneatur *Cajus*, qui, ut impedi- 1249
ret *Titium* ab officio, quo erat indignus, publicè diffamavit eum, cum satis fuisset diffamare privatim. *R.*
Non tenetur reparare damna *Titio* ideo causata,

Ddd 5

quòd

quòd negatum sit officium, sed tantum famam in publico perditam, quia sola diffamatio privata, ad quam jus habebat, fuit causa negandi officium, & consequenter causa damni non fuit injusta, ita *Less.* l. 2. c. 12. n. 124. *Lugo* d. 18. n. 92.

1250 Q. 231. *Ad quid teneatur, qui detraxit defuncto.*
 R. Si detraxit falsò, tenetur revocare, quia defunctus retinuit jus ad famam, uti dictum est n. 1210. Neque hæredes possunt juri illi cedere aut de illo transigere, cum remaneat defuncti, quamvis possint remittere jus persequendi litem contra detractorem. Quòd si infamavit in vero crimine, tenetur reddere dubium aut aliter excusare, secundum antedicta, nec satisfacit orando pro ipso, uti vult *Mol.*, quia sic non compensatur fama, quæ est bonum alterius generis. Denique si infamia vel damna inde redundarint in Familiam, etiam tenetur pro his satisfacere, quia per injuriam ipsius causata sunt, ita quoad omnia *Bonac.* de Restit. d. 2. q. 4. p. 2. *Dicast.* à n. 282. aliique communiter.

1251 Q. 232. *An à restitutione famæ excuset prudens metus incurrendi damni temporalis in bonis fortunæ.*
 R. Excusat, si sit metus gravissimi damni, quamvis enim bonum famæ ex suo genere sit majus quam omnia bona fortunæ, tamen bonum inferioris ordinis propter necessitatem vel utilitatem suam sæpe censetur inter homines esse majoris æstimabilitatis quam bonum superioris ordinis, uti rectè *Jlls.* t. 4. d. 3. n. 111.

1252 Q. 233. *Quid debeat pro honore læso.* R.
 §. 1. Debetur satisfactio, ita *Less.* l. 2. c. 11. dub. 27. *Lugo* d. 15. n. 53. *Amic.* tom. 5. d. 37. n. 148. *Dicast.* de Restit. d. 12. à n. 354. *Haun.* t. 2. à n. 563.